

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/874/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614207523
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614207523.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľa: V. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. S., J. Dr. A. N. XXXX/X, v odvolacom konaní zastúpený advokátom JUDr. Petrom Rybárom, so sídlom L., A. H. XX, proti odporcovi: Ing. S. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX, O. J., okres L., v konaní o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši zo dňa 2.10.2014 č.k. 6C/103/2014-56, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Liptovskom Mikuláši rozhodol o návrhu navrhovateľa, ktorý je plnoletým synom odporcu, o zvýšení výživného rozsudkom zo dňa 2.10.2014 tak, že odporca je povinný prispievať navrhovateľovi od 2.9.2014 zvýšeným výživným po 300,-eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Tým sa mení rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš 3P/268/2006-53 zo dňa 22. 02. 2007 vo výroku o výživnom pre navrhovateľa. Dĺžné výživné za mesiac september 2014 vo výške 153,60 eur sa odporcovi povoľuje splácať v mesačných splátkach po 10,- eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Okresný súd v písomnom vyhotovení rozsudku po zhrnutí obsahu prednesov účastníkov konania a ich písomných podaní citoval ust. § 62 ods. 1,2,4,5, § 78 ods. 1,3 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine a to v súvislosti s právnym posúdením veci.

Prvostupňový súd následne odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že o výživnom pre navrhovateľa bolo naposledy rozhodované rozsudkom tunajšieho súdu 3P/268/2006-53 zo dňa 22. 02. 2007, ktorým bol odporca zaviazaný prispievať na výživu vtedy maloletého navrhovateľa po 4 250,-Sk mesačne (141,07 eur) od 01. 11. 2006. V tom čase mal navrhovateľ 14 rokov a bol študentom 8-ročného gymnázia. Týmto rozsudkom bol súčasne odporca zaviazaný prispievať aj na vtedy maloletú dcéru J. G., takisto po 4 250,-Sk (141,07 eur). V čase posledného rozhodovania súd vychádzal zo zisteného príjmu matky navrhovateľa 12 000,-Sk (398,33 eur) a príjmu odporcu 27 914,-Sk (926,58 eur), z čoho výsluhový dôchodok predstavoval 18 494,-Sk (613,89 eur) a čistý mesačný príjem 9 420,-Sk (312,69 eur).

Od tohto rozhodovania súdu nastala podstatná zmena pomerov spočívajúca v tom, že odporcovi zanikla vyživovacia povinnosť voči dcére J. G., ktorá skončila štúdiom a pracuje. Zásadná zmena nastala v potrebách navrhovateľa, ktorý má 21 rokov, študuje na vysokej škole, pričom v súvislosti so štúdiom nebyva v mieste trvalého bydliska, ale na internáte. Navrhovateľ je študentom denného štúdia, takže nemá možnosť popri štúdiu sa zamestnať v pracovnom pomere. Potom navrhovateľ je stále výživou odkázaný na svojich rodičov. Zmenil sa aj príjem odporcu, ktorý v súčasnom období poberá výsluhový dôchodok vo výške 886,88 eur, pričom odporca pracuje v spoločnosti SL Slovakia, a. s. Slovenská Ľupča, kde za obdobie trvania pracovného pomeru (od apríla 2014) má čistý priemerný mesačný zárobok 388,16 eur. Od poslednej úpravy výživného sa preto odporcovi zvýšil príjem o 348,46 eur mesačne. Vzhľadom na zistené skutočnosti mal súd preukázať, že zmena pomerov, ktorá nastala od posledného rozhodovania o výživnom pre navrhovateľa, odôvodňuje zvýšenie výživného na navrhovateľom požadovanú sumu 300,-eur mesačne, t. j. o 158,93 eur mesačne. Súd zohľadnil, že navrhovateľ je starší, študuje na vysokej škole a už len v súvislosti s tým nastala taká podstatná zmena pomerov a nárast životných potrieb navrhovateľa, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného. Odporcovi sa naopak znížil počet osôb, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť, pretože mu táto povinnosť skončila k dcére J.. Odporca má v súčasnom období zákonnú vyživovaciu povinnosť k navrhovateľovi a manželke, ktorá však má vlastný príjem - v súčasnom období manželka odporcu je práceneschopná a poberá nemocenské v priemere 347,-eur mesačne. Odporcovi sa navyše zvýšil príjem o 348,46 eur mesačne. Vzhľadom na všetky tieto zistenia je nesporné, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu prispievať navrhovateľovi na výživné mesačne sumou 300,-eur. Táto suma súčasne zodpovedá potrebám navrhovateľa, ktorý je študentom vysokej školy, býva na internáte, pričom sa venuje aj športu, s čím má takisto finančné náklady. Odporca nemôže požadovať od navrhovateľa, aby sa sám živil, t. j., aby si vlastnou prácou zabezpečoval prostriedky na obživu. Navrhovateľ je študentom denného štúdia, čo vylučuje, aby popri štúdiu ešte pracoval. Preto trvá vyživovacia povinnosť rodičov a v zmysle Zákona o rodine má navrhovateľ právo podieľať sa na životnej úrovni odporcu, ktorý je jeho otcom. Skutočnosť, že odporca spláca dva úvery, nemôže byť dôvodom pre nepriznanie výživného vo výške, ktorá zodpovedá potrebám navrhovateľa. Nesporné, odporca sa aj nie vlastnou vinou dostal do tejto situácie keď firma, ktorej poskytol finančné prostriedky, mu nezhotovila dom v zmysle zmluvy. Vyživovacia povinnosť rodičov voči dieťaťu má totiž prednosť pred ostatnými výdavkami - odporca má možnosť upraviť si splátky úverov na sumu, ktorá mu umožní plniť si vyživovaciu povinnosť k navrhovateľovi. Odporca disponuje príjmom, ktorý mu umožňuje zabezpečiť navrhovateľovi finančné prostriedky, ktoré potrebuje na úhradu svojich nevyhnutných výdavkov. Skutočnosť, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu prispievať navrhovateľovi výživným po 300,-eur, potvrdzujú aj ostatné jeho výdavky, ktoré dokladov, napr. platenie životnej poisťky mesačne po 158,47 eur. Po zohľadnení všetkých zistených skutočností, s prihliadnutím na potreby navrhovateľa, ako aj možnosti a schopnosti odporcu, súd návrhu vyhovel a zvýšil výživné odporcovi na sumu požadovanú navrhovateľom, t. j. na 300,-eur mesačne od podania návrhu, t. j. od 02. 09. 2014. Odporca platil od 02. 09. 2014 výživné v pôvodne určenej výške a okrem toho sa inou formou v tomto období nepodieľal na úhrade potrieb navrhovateľa. V čase rozhodovania súdu (§ 154 ods. 1 O. s. p.) bolo splatné výživné za mesiac september 2014 a vzhľadom na zvýšenie výživného od 02. 09. 2014, odporca mal zaplatiť za toto obdobie výživné 290,-eur. Za celý mesiac september zaplatil odporca výživné navrhovateľovi 141,10 eur, z čoho na obdobie od 02. 09. 2014 do 30. 09. 2014 pripadá pomerná časť 136,40 eur, takže za mesiac september vznikol dlh na výživnom 153,60 eur. Splatenie tohto dlhu súd odporcovi povolil v mesačných splátkach po 10,-eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky. Týmto rozsudkom sa súčasne zmenil rozsudok tunajšieho súdu, ktorým naposledy bolo rozhodované o výživnom pre navrhovateľa. Účastníci si neuplatnili podľa § 151 ods. 1 O. s. p. náhradu trov konania, a preto súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu pre odvolacie konanie, pričom vyjadril nesúhlas s rozhodnutím súdu prvého stupňa a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odvolaní ďalej uviedol, že od posledného rozhodnutia nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by dostatočne zdôvodňovala potrebu zvýšenia výživného na výšku, ktorú určiť súd. V tejto súvislosti poukazoval na ust. § 62 ods. 1,2,5 Zákona o rodine, ako aj na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Tvrdil, že pokiaľ aj navrhovateľ je študentom denného štúdia, nemožno uzavrieť, že si nemôže popri štúdiu privyrobiť a tak minimálne uspokojiť náklady súvisiace napr. so športovou činnosťou, takže navrhovateľ by mal si zabezpečiť aj svojou pracovnou činnosťou príjem na pokrytie svojich výdavkov a nespoliehať

sa len na výživné zo strany otca. Odvolateľ poukázal taktiež na skutočnosť, že spláca úver a nie je pre neho možné, aby splácal pravidelne splátky úveru popri zvýšenom výživnom.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu vyjadril písomne a navrhoval rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Poukazoval na to, že platenie výživného má prednosť pred inými výdavkami odporcu, akým je napr. platenie nadštandardnej poisťky a splácania úveru, ktorý splácajú spolu s manželkou.

Krajský súd v dôsledku podaného odvolania vec prejednal v odvolacom konaní podľa § 212 a nasl. O.s.p. a rozhodol postupom podľa § 156 ods. 3 v spojitosti s § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, preto v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov prvostupňového rozhodnutia, pretože prvostupňový súd sa vysporiadal vo svojom rozhodnutí a v jeho odôvodnení aj s argumentáciou, ktorú uvádzal odporca vo svojom odvolaní a na ktorú poukazoval aj v rámci prvostupňového konania.

V odvolacom konaní odvolateľ (odporca) úspešný nebol, navrhovateľovi by náležala náhrada trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p., avšak navrhovateľ si v odvolacom konaní kvalifikovaným spôsobom žiadne trovy neuplatnil, preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.